

mellem de paagældende, er mig, som sagt, ukendt. Imidlertid kan det jo ikke tænkes, at denne Sag kan realiseres, uden at der imellem alle de Kommuner, Amts-, Sogne- og Bykommuner, som slutter sig til denne Sag, bliver dannet et Selskab, som jo maa have en Vedtægt, og som jo maa have en Bestyrelse; og det er en bestemt Forudsætning fra min Side, at Ministeriet faar Lejlighed til at se Udkastet til Vedtægterne og ogsaa giver sit Samtykke til Vedtægternes Indhold og dergennem altsaa ogsaa faar en Indflydelse paa, paa hvilket Grundlag Selskabets Bestyrelse skal vælges. Der kan ikke være Tale om, at et saadant Selskab, som endnu ikke er dannet, paa Forhaand kan være forpligtet til Aftaler hverken med Ingeniører eller med tidligere Koncessionsansøgere. Selvfølgelig kan et saadan Selskab ikke forbindes i nogen Henseende, før det er stiftet, og før det har modtaget den Koncession, som der her er ansøgt om.

Dernæst spurgte det ærede Medlem fra Randers, om Ekspropriationsudgifterne var indregnede i Professor Rungs Overslag, og dette Spørgsmaal kan jeg besvare bekræftende. Det er jo i øvrigt ikke just Professor Rung Overslag, men det af Professor Rung behandlede Overslag, og deri er Ekspropriationsudgifterne indregnede. Men der er jo ingen Grund til at skjule, at dette Overslag under de nuværende Forhold aldeles ikke slaar til. Det ærede Medlem mente; at de 2,200,000 Kr., man har regnet med, maaske nok snarere kunde sættes til 3 Millioner; men det forslaa saa vist heller ikke. De 2,200,000 Kr. kan vist i dette Øjeblik ganske rolig sættes til 4 Millioner. Men hvis man gaar ud fra, at et Elektricitetsværk med Anlægskapital 2,200,000 Kr. har kunnet betale sig paa et tidligere Tidspunkt, da Kulprisen var 18 Kr. pr. Ton, er der nogen Grund til at tro, at dette Anlæg vil kunne betale sig selv om Anlægsprisen kommer op paa 4 Mill. Kr., samtidig med, at man har en Kulpris, der er op imod 10 Gange saa stor som den Gang. I hvert Fald er Forholdet mellem Brændselsprisen og Produktionsprisen for denne Elektricitet aldeles ikke forrykket i ugunstig Retning under de nuværende Forhold, tværtimod.

Det ærede Medlem fremsatte en Række kritiske Bemærkninger, om hvilke han dog selv meget forsigtigt og for øvrigt meget rigtigt tilføjede, at de maaske ikke var rigtige. Nej, de beroede paa Misforstaaelser eller fejlagtige Oplysninger, som det

ærede Medlem er Offer for enten under den ene eller den anden Form. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) har paa et enkelt Punkt fremsat nogle Bemærkninger, som jeg i alt væsentligt kan slutte mig til. Det ærede Medlem gaar ud fra Tallet 2,000 Kilowatttimer som Maksimalbelastning; der maa imidlertid regnes med Anlæggets hele Kraftmængde, som inklusive Reservemaskinerne er 3,000 Kilowatttimer. Det er imidlertid værre endnu, naar det ærede Medlem dernæst gik over til at forklare, at det, naar Professoren havde anført 2,5 Mill. Kilowatttimer, ikke var klart, om han mente producerede eller solgte Kilowatttimer, og det burde man vide, da det har ret stor Betydning. Det ærede Medlem gaar ud fra, at han har ment producerede Kilowatttimer og ikke solgte, men derved vil man komme ned paa en Mængde af 1½ Million Kilowatttimer som det solgte Kvantum, hvorefter det ærede Medlem som Resultat af hele sit Regnestykke, der jo ganske vist ogsaa bliver værre og værre, jo længere han kommer hen i det, naar til en Produktionspris af 15—16 Øre, medens man skulde gaa ud fra 2,2 Øre. Men det er, som det ærede Medlem fuldstændig rigtigt bemærker, et i høj Grad misforstaaet og urigtigt Regnestykke, der er opstillet. Her er det nemlig af Vigtighed, at den Produktionsmængde af 2,5 Million Kilowatttimer, Professoren regner med som Vilkaar for at komme til en Produktionspris af 2,2 Øre, ikke er den samme som den Mængde, Værket er i Stand til at producere. Den Mængde, Værket er i Stand til at producere, er netop efter det sidste Projekt anslaaet til 10 Millioner i Stedet for, som det ærede Medlem gaar ud fra, 2,5 Millioner. I øvrigt er det ikke nogen Nytte til at komme ind paa en saa detaljeret Gennemgang af disse tekniske Forhold. Til syvende og sidst kunde man vel ogsaa fra Rigsdagens Side gaa ud fra, at det tilkommer Kommunerne, der stilles overfor Muligheden af at modtage denne Koncession og udnytte den, at anstille den nærmere Undersøgelse af, hvorvidt det vil kunne betale sig for dem.

Det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) mente, at man i Stedet for Aarhus Amt burde have nævnt Gammel Skanderborg Amt. Det forholder sig jo saaledes, at begge Amtsraadskredse er tænkt indeholdte i Lovforslaget, men jeg har ikke noget imod at gøre det tydeligere. — Saa udtalte det ærede Medlem fra Sønder Vinge, at det, der er Kærnepunktet i denne